

Да се поучим от историята

Холокостът не започва в концентрационните лагери. Много преди това той се ражда в умовете и сърцата на зли хора и води до унищожението на шест милиона евреи поради пасивността на повечето почтени хора. Мнозина вярват, че 1938 г. е решаващата година, когато нациите по света имат последен шанс да конфронтират Хитлер и да спасят евреите. Вместо това тези нации избират фалшивото примирие.

Международната конференция в Евиан, Франция през юли 1938 г. не заклеява действията на Хитлер и не разрешава проблема с еврейските бежанци. Правителствата на държавите-участници просто обръщат гръб на евреите и така дават зелена светлина на Хитлер за Холокоста; чрез поведението си те показват, че не желаят да помогнат на евреите, въпреки че имат шанса да го направят. Само няколко месеца по-късно, на 9 ноември 1938 г. „Кристалната нощ“ задава тона за последвалото масово унищожение на евреите в Европа.

1938 година е история. 2009 година е настояще. Ние можем и трябва да поискаме прошка от Бог за провала на нашите нации да помогнат и за провала на Църквата да се застъпи за евреите. Трябва да приложим в действие един от най-важните уроци от 1938 г., а именно – че трябва да издигнем гласа си в защита на еврейския народ, преди да е станало късно.

Каква позиция ще заеме Църквата през 2009 г., когато антисемитизмът отново стремглаво нараства в Европа и когато Държавата Израел е заплашена от Иран с атомно унищожение? Това е нашият шанс да издигнем гласа си навреме. Затова ви насърчаваме да участвате в Международния ден в памет на Холокоста – неделя, 25 януари 2009 г. Чрез възпоменанието на Холокоста на вашите неделни служби, молитвата

за Израел и действията в защита на тази нация днес, когато тя е изправена пред втори Холокост, а също и чрез финансова подкрепа за Европейска Коалиция за Израел, вие можете да окажете силно положително влияние в страните си и в Европа като цяло.

Колкото повече църкви се регистрират и участват, толкова по-сериозно ще бъде нашето послание на предупреждение към лидерите на Европейския съюз и толкова по-силно нашето послание на подкрепа и насърчение към Израел.

Преследване на ромите по времето на Третия Райх

Освен евреите, по времето на Втората световна война ромите също са били подложени на етническо преследване и геноцид. Въпреки че нюрнбергските закони за „Защита на немската кръв и достойнство“, приети на 15 септември, 1935г., не се отнасят специфично за ромите, допълнителните коментари по тези закони определят и „циганите“ като расово по-нисшо малцинство с „чужда кръв“.

През юни, 1936 г. в Мюнхен се създава „Централно бюро за борба с опасността от циганите“. Към края на 1938 г. Химлер, главнокомандващият на СС, издава заповед за регистрирането на всички „цигани, полу-цигани и номади с поведение на цигани“ на възраст над 6 години с цел „отделянето им от германската нация“.

На 21 септември, 1939 г. на конференция, свикана от Райнхард Хайдрих, завеждащ Главното управление за сигурност на Райха, се дискутира предложението за преместване на 30 000 германски и австрийски роми в окупирана Полша, заедно с депортирането на евреите.

Депортирането на немските роми започва през март 1940 г. – 2800 мъже, жени и деца са изпратени в гр. Люблин, Полша. В началото на ноември, 1941 г. 5000 австрийски

роми са депортирани най-напред в гетото Лудж, а оттам в лагера „Хелмно“, където са умъртвени с газ в края на декември, 1941 г. В началото на януари, 1942 г. ромите от Германия и Полша, затворени във Варшавското гето, са депортирани в лагера „Треблінка“ през лятото на 1942 г. и впоследствие умъртвени.

Със заповед на Химлер от 16 декември, 1942 г. всички „цигани и полу-цигани“ трябва да бъдат депортирани в Аушвиц-Биркенау. Смята се, че около 23 000 роми са били изпратени там. Първата група от Германия пристига през февруари, 1943 г.

Преобладаващата част от ромите са депортирани от Германия и анексираните територии Бохемия и Моравия. Малка част са депортирани от Полша, Унгария, Югославия, Франция, Белгия, Холандия и Норвегия. Трябва да се отбележи, че, въпреки обезправяването, затварянето им в гета и изпращането им в лагери, ромите не са били подложени на такъв систематизиран и целенасочен геноцид, на какъвто са били подложени евреите. Ромите, обитаващи държавите извън териториите на Райха, са били преследвани (и убивани) главно от местните власти, а не по настояване от страна на Германия.

В Аушвиц ромите са били настанени в отделна част – „лагер за циганските семейства“, секция BIIe от Биркенау. В лагерите ромите са носели нашивки под формата на черен триъгълник, което означава „асоциални“ или зелени – „професионални престъпници“, а понякога и буквата „Z“ (от немското означение за „циганин“).

Поради липса на достатъчно данни за пред-военното ромско население в Европа не може да бъде изчислено какъв е точният брой на загиналите в гета, трудови и концентрационни лагери и на убитите в лагерите на смъртта. Изследователите са на мнение, че цифрата е между 220 000 и 500 000 души.